Súd:	Okresný súd Bratislava III
Spisová značka:	6C/94/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1307219842
Dátum vydania rozhodnutia:	19. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dáša Onuferová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA3:2014:1307219842.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou JUDr. Dašou Onuferovou, v právnej veci navrhovateľa: M. C., E., K., zastúpená JUDr. Petrom Zelenayom, advokátom, so sídlom v Bratislave, 29. augusta 19, proti odporcovi : VM - PROBYT s.r.o., so sídlom v Bratislave, Račianska 143-145, IČO: 31371345, o náhradu mzdy a nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 1.515,18 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V zostávajúcej časti súd návrh zamieta.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojím neúplným podaním doručeným súdu 15.10.2007 domáhala určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru odstupného, odchodného, nárokov z neplatného skončenia pracovného pomeru, uplatnenia náhrady škody za nezákonný postup zamestnávateľa v rámci sociálneho zabezpečenia pri dočasnej pracovnej neschopnosti za obdobie od 29.01.2007 do 31.05.2007. Súd ju vyzval podľa ustanovenia § 43 ods. 1 O.s.p., aby toto svoje podanie doplnila a opravila, ale napriek uzneseniu súdu, ktorým bola navrhovateľka vyzývaná na odstránenie vád jej podania, vady podania neboli odstránené tak, ako bolo uložené v uznesení, preto súd uznesením zo dňa 10.10.2008 jej podanie odmietol. Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 31.03.2009 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a určil súdu, aby v ďalšom uznesení navrhovateľku riadne vyzval na prípadné odstránenie vád podaného návrhu, poučil ju ako má opravu vykonať i o tom, že v prípade neodstránenia vady v stanovenej lehote i napriek výzve môže byť jej podanie odmietnuté.
Súd prvého stupňa, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v uznesení zo dňa 07.07.2009, navrhovateľku znovu vyzval na odstránenie vád. Navrhovateľka 29.07.2009 žiadala náhradu príjmu za celých desať dní dočasnej práceneschopnosti vyplatenie adekvátnej časti dovolenky sedem dní odstupné vo výške troch mesiacov a vyrovnanie odvodov poistného zo zákona; zároveň žiadala o vyplatenie náhrady škody v rámci nemajetkovej ujmy spôsobenou nezákonným spôsobom zamestnávateľa vo výške dvanásť mesiacov hrubého príjmu za uvedené obdobie.

Navrhovateľka podaním doručeným súdu 11.08.2009 oznámila výšku priemernej hrubej mzdy za posledných dvanásť odpracovaných mesiacov od 01.01.2006 do 31.12.2006 vo výške 176.654,- Sk a predložila súdu výplatné pásky za uvedené obdobie.

Súd ustanovil navrhovateľke advokáta ako právneho zástupcu pre konanie uznesením zo dňa 15.10.2009, ktorý zobral návrh späť v časti určenia neplatného ukončenia pracovného pomeru a navrhol,

aby súd podľa ustanovenia § 95 ods. 1 O.s.p. pripustil zmenu žalobného petitu tak, že by bol odporca povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.863,83 Eur, náhradu mzdy za mesiace jún až október 2007 vo výške stanovenej znaleckým posudkom s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne z jednotlivých nevyplatených mesačných plnení od 15. dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 17,06 Eur od 15.02.2007 do 15.10.2007 a zo sumy 87,62 Eur od 15.03.2007 do 15.10.2007. Súd uznesením zo dňa 24.06.2010 konanie v časti určenia neplatného ukončenia pracovného pomeru zastavil a pripustil zmenu návrhu v zmysle podania navrhovateľky.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov: oznámenie Inšpektorátu práce zo dňa 03.10.2007, oznámenie Sociálnej poisťovne o nemocenskom navrhovateľky, potvrdenie navrhovateľky o práceneschopnosti, korešpondencia účastníkov konania týkajúca sa predmetu sporu, okamžité skončenie pracovného pomeru navrhovateľky, výplatné pásky navrhovateľky, znalecký posudok, vypočul oboch účastníkov, svedkov M. L., T.. C. Z., L. K. a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Z výpovede navrhovateľky súd zistil, že počas PN navrhovateľky jej konateľ odporcu nepreplácal nemocenské dávky, PN podľa jej vedomosti bola PN odovzdaná, pretože v deň jej odovzdania telefonicky kontaktovala kolegyňu K., ktorá mala službu na recepcii, kde sa pošta pre konateľa odovzdávala a kde si ju aj preberal, pani K. potvrdila, že v pondelok 29.01.2007 ju konateľovi odovzdala. Na jej viaceré telefonické pokusy o rozhovore s konateľom odporcu nereagoval, dokonca s ňou odmietol komunikovať aj personál z dôvodu, že im to nariadil konateľ. Za uvedené obdobie nedostala mzdu ani výplatnú pásku, daňové ani dávky počas PN. V apríli 2007 preto podala sťažnosť na Inšpektorát práce, kde jej oznámili, že odporca dostal pokutu a že nedošlo k riadnemu skončeniu pracovného pomeru, preto jej odporca zaslal okamžité skončenie pracovného pomeru až v októbri 2007. Predtým na pracovisku pracovala šesť rokov a nemala z predchádzajúcimi konateľmi odporcu žiadne problémy.

Z výpovede konateľa odporcu Y. M. súd zistil, že žiada návrh zamietnuť, keď podľa jeho názoru navrhovateľka skomplikovala situáciu tým, že počas PN nepreberala poštu a svoje listové zásielky doručované odporcovi uvádzala chybný názov odporcu. Predmetnú PN nechala na vrátnici a bola mu doručená cez jej kolegyňu, čo nespochybňoval, ale nebola doručená na VM - PROBYT, ale na PROBYT s.r.o., navrhovateľka však bola zamestnaná v spoločnosti VM - PROBYT, preto ju listom zo dňa 30.01.2007 žiadal, aby opravila znenie zamestnávateľa, zásielka sa mu vrátila späť ako nevyzdvihnutá. Opakovane jej zasielali PN na opravu, pretože ako chybnú ju nemohli zaúčtovať. Následne bola v spoločnosti kontrola z Inšpektorátu práce zorganizovaná navrhovateľkou a bolo mu povedané, že má počkať ako navrhovateľka zareaguje po ukončení PN, navrhovateľka po ukončení PN do zamestnania nenastúpila. Preto jej dal okamžité skončenie pracovného pomeru k 28.09.2007, tento právny úkon jej bol zaslaný doporučenou zásielkou do vlastných rúk, čo sa mu vrátilo ako nevyzdvihnuté. Navrhovateľka dostala i zápočet rokov, kde je uvedené koľko dní odpracovala a koľko dní bola PN. Všetky problémy týkajúce sa nevyplatenia mzdy a nárokov z PN súvisia podľa neho s chybným označením zamestnávateľom na doklade o PN, keď ekonómka vzhľadom na rozdielne IČO nemohla PN zaevidovať pre účely sociálnej poisťovne.

Z výpovede svedkyne M. L. súd zistil, že v čase, keď navrhovateľka pracovala na vrátnici bola svedkyňa ubytovaná v ubytovni, bývala tam asi desať rokov do roku 2009, spomenula si, že navrhovateľku stretla mimo budovu ubytovne a tá ju požiadala, aby zobrala konateľovi odporcu do ubytovne obálku s jej dokladom o PN. Najprv to nechcela zobrať z dôvodu, že mala obavy, či jej to na vrátnici zoberú a vravela jej, že takéto veci sa odovzdávajú osobne, ale nakoniec, keďže navrhovateľka vyzerala choro jej to do ubytovne zobrala, obálku s PN odovzdala správkyni ubytovne. Následne si ju dal predvolať konateľ odporcu pán M. a vynadal jej, prečo robí navrhovateľke sekretárku, že na PN je niečo vyškrtané, je teda zrejmé, že konateľ doklad o PN prevzal.

Z výpovede svedka T.. C. Z. súd zistil, že s navrhovateľkou sú priateľmi, v roku 2007 mala problémy so zamestnávateľom, ktoré sa vyhrotili v januári 2007, keď 29.01.2007 nastúpila navrhovateľka na dočasnú PN. Odporca ju zo sociálnej a zdravotnej poisťovne odhlásil k 31.01.2007, s čím bolo spojených množstvo zdravotných i osobných problémov, pretože duplikáty dokladov musel vystaviť lekár navrhovateľky. Tieto doklady odovzdal svedok zamestnankyni odporcu na vrátnici podľa ustálenej praxe. Je presvedčený, že konateľ bol o všetkom veľmi dobre informovaný. 31.05.2007 podala navrhovateľka

výpoveď, a preto jej pomáhal sťahovať si veci jeho autom. Vie o tom, že navrhovateľke s krytím výdavkov pomohla rodina, niečo jej požičal aj on sám. Mala v danom období sama vážne zdravotné problémy a starala sa o ťažko chorú matku, ktorá zomrela.

Z čestného prehlásenia L. K. doručeného súdu 19.06.2012 vyplýva, že mu chodila vypomáhať a pri tej príležitosti mu spomínala pomery u jej zamestnávateľa, čo osobne vie, že jej nevyplatil ani mzdu za január 2007, kedy mala dôstojne žiť a pochovať matku. Zamestnávateľ sa pred kontrolnými orgánmi odtajoval, vznikali jej zbytočné výdavky na vyhotovenie novej PN pre sociálnu poisťovňu, kde ju dokonca k 31.01.2007 odhlásil. Mala problémy pri hľadaní si novej práce, pretože nemala doklad o započte rokov. Zo svedeckej výpovede L. K. na pojednávaní súd zistil, že navrhovateľka pre neho ako pre revízneho technika občas písala revízne správy ako pisárka, asi 4 - 5 krát do mesiaca. Má vedomosť o tom, že v roku 2007 v súvislosti so stratou zamestnania a úmrtí matky došlo u nej k podstatnému zhoršeniu a prehĺbeniu hmotnej núdze, preto jej v roku 2007 požičal 30.000,- Sk.

Z výpisu odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni je zrejmé, že navrhovateľka bola zamestnancom odporcu v období od 13.12.2001 do 31.01.2007.

Súd za účelom určenia výšky pravdepodobného zárobku navrhovateľky u odporcu za obdobie od júla do októbra 2007 nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že znalec určil výšku zárobku za obdobie mesiacov júl až október 2007 v celkovej sume 1.515,18 Eur. Pri výpočte výšky nároku vychádzal z dostupných účtovných dokladov, ktoré vykazujú určitú mieru rozporuplnosti a nedostatočnosti pre určenie pravdepodobného zárobku, keď odporca mu neposkytol súčinnosť ani napriek opakovaným výzvam. Výpočet pravdepodobného zárobku tak znalec určil zo mzdových pások doložených v spise.

Z odpovede Inšpektorátu práce Bratislava zo dňa 03.10.2007 na sťažnosť navrhovateľky týkajúcu sa dodržiavania pracovnoprávnych a mzdových predpisov súd zistil, že Inšpektorát konštatuje porušenie ustanovenia § 38 ods. 1 Zákonníka práce tým, že skončenie pracovného pomeru nedoručil navrhovateľke do vlastných rúk; neposkytol jej náhradu príjmu za dočasnú pracovnú neschopnosť, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 7 Zák. č. 462/2003 Z.z. o náhrade príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti, keď bol povinný poskytnúť jej náhradu príjmu za celých desať dní dočasnej pracovnej neschopnosti za PN trvajúcu od 29.01.2007 do 31.05.2007. Ďalej zistil, že odporca navrhovateľke nevyplatil náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti po uplatnení nároku na náhradu príjmu najneskôr do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom bol uplatnený nárok na náhradu príjmu. Zistené nedostatky boli odporcovi ako bývalému zamestnávateľovi navrhovateľky prerokované a v protokole z výkonu inšpekcie práce mu bolo nariadené, aby ich odstránil v stanovenej lehote.

Z okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 28.09.2007 je zrejmé, že odporca z dôvodu a to, že 29.01.2007 obdržal začiatok dočasnej PN navrhovateľky, ktorá bola doručená nájomníkom ubytovne na recepciu, nie je oznámená navrhovateľkou a z dôvodu, že nenastúpila do zamestnania jej za obdobie od 01.07.2007 do 28.09.2007 bola vykazovaná absencia, čo odporca vyhodnotil ako závažné porušenie pracovnej disciplíny a z tohto dôvodu s ňou okamžite skončil pracovný pomer podľa ustanovenia § 68 ods. 1 písm. b).

Pracovná náplň navrhovateľky u odporcu spočívala v pracovnom zaradení recepčný - informátor a jej povinnosťou bolo evidovať návštevníkov do návštevnej knihy podľa predloženého dokladu, zdržiavať sa v pracovnej dobe na recepcii, aby bol vstupný priestor do budovy stále pod kontrolou, nepovoliť vynášanie inventáru patriaceho ubytovni, prijímať a vydávať kľúče a ubytovacie preukazy, vykonávať informačnú službu pre ubytovaných a pre návštevy. Po skončení pracovnej doby mohol pracovník opustiť pracovisko až po príchode ďalšej službukonajúcej osoby.

Právny stav veci:

Podľa ust. § 142 ods. 3 Zákonníka práce, ak nemohol zamestnanec vykonávať prácu pre iné prekážky na strane zamestnávateľa, ako sú uvedené v odsekoch 1 a 2, zamestnávateľ mu poskytne náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

V zmysle ustanovenia § 134 ods. 1 Zákonníka práce priemerný zárobok na pracovnoprávne účely zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období.
Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, je rozhodujúcim obdobím kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období používa sa počas celého štvrťroka, ak zákon neustanovuje inak.
Podľa ods. 3 tohto ustanovenia, ak zamestnanec v rozhodujúcom období neodpracoval aspoň 22 dní alebo 170 hodín, používa sa namiesto priemerného zárobku pravdepodobný zárobok. Pravdepodobný zárobok sa zistí zo mzdy, ktorú zamestnanec dosiahol od začiatku rozhodujúceho obdobia, alebo zo mzdy, ktorú by zrejme dosiahol.
Podľa ods. 4 tohto ustanovenia sa priemerný zárobok zisťuje ako priemerný hodinový zárobok. Ak sa podľa pracovnoprávnych predpisov má použiť priemerný mesačný zárobok, postupuje sa tak, že priemerný hodinový zárobok sa vynásobí priemerným počtom pracovných hodín pripadajúcich v roku na jeden mesiac podľa týždenného pracovného času zamestnanca. Priemerný mesačný zárobok sa zaokrúhľuje na najbližší eurocent nahor.

Podľa ust. § 118 ods. 2 zákonníka práce, mzda je peňažné plnenie alebo plnenie peňažnej hodnoty (naturálna mzda) poskytované zamestnávateľom zamestnancovi za prácu. Za mzdu sa nepovažuje plnenie poskytované v súvislosti so zamestnaním podľa iných ustanovení tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov, najmä náhrada mzdy, odstupné, odchodné, cestovné náhrady, príspevky zo sociálneho fondu, výnosy z kapitálových podielov (akcií) alebo obligácií a náhrada za pracovnú pohotovosť. Za mzdu sa tiež nepovažuje ďalšie plnenie poskytované zamestnávateľom zamestnancovi zo zisku po zdanení.

V konaní bolo preukázané závermi znaleckého posudku, že znalec určil výšku zárobku navrhovateľky za obdobie mesiacov júl až október 2007 v celkovej sume 1.515,18 Eur. Pri výpočte výšky nároku vychádzal z dostupných účtovných dokladov, ktoré vykazujú určitú mieru rozporuplnosti a nedostatočnosti pre určenie pravdepodobného zárobku, keď odporca mu neposkytol súčinnosť ani napriek opakovaným výzvam. Výpočet pravdepodobného zárobku tak znalec určil so mzdových pások doložených v spise. Z uvedeného dôvodu súd priznal navrhovateľke predmetnú sumu, keď mal za preukázané, že k 01.06.2007 nedošlo k dohode o skončení pracovného pomeru, ani k skončeniu iným spôsobom, a preto je zrejmé, že pracovný pomer odporkyne trval až do doručenia okamžitého skončenia pracovného pomeru do 15.10.2007, kedy tento právny úkon nadobudol právne účinky vzhľadom k tomu, že ho navrhovateľka nenapadla žalobou na súde.
V zostávajúcej časti súd návrh zamietol, keď navrhovateľka nepreukázala ostatné nároky uplatnené v petite návrhu, ako náhradu nemajetkovej ujmy a dôvodnosť úrokov z omeškania.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti.
Podľa ustanovenia § 151 ods. 7 O.s.p. súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením. Súd priznal navrhovateľovi plnú náhradu trov konania vo výške 100 %, keďže jeho neúspech bol nepatrný. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia bude uznesením rozhodnuté o konkrétnej výške náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava III., písomne v troch rovnopisoch.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) obsahovať údaj, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.) .